

Backstabber

Florence

I look at his face. His expression doesn't change, he doesn't recognise me. This plan will work, I need to intercept the drugs. He won't get away with this. While I walk to the cockpit, I send the text.

Terrorist

Ze hebben ons niet door, ik en Iwan. Alle drugs zijn veilig. Ik plof in mijn stoel, en grijns naar de stewardess. Ze schrikt, vindt mijn gouden tanden zeker mooi. Ze is echt een zebi*. De doekoe* in mijn zakken valt haar niet op. Ik open mijn telefoon en ga naar Messenger: een nieuw bericht. Anoniem, zonder nummer erbij: "Ik weet wat je doet. Kijk goed om je heen, ik zie alles..."

Wie heeft me door? Kijk om je heen, Leo. Amai. De tering, iedereen kan dood. Over 5 minuten overmeester ik de cockpit, en dan is het klaar! Hopelijk is iedereen dan dood, zeker Anoniem. Niemand komt dan achter mijn zaakjes. Ik houd mezelf wel in leven, heb al heel wat doorstaan.

Tom

Słyszę za sobą kroki. Musi być stewardessą przynoszącą jedzenie. Kroki się zbliżają i zanim się zorientuję, mam nóż przy gardle. Cichy głos: „Z krzesła! TERAZ jesteś głuchy? Może jeszcze będziesz żył”. Za mną słyszę głos mówiący "Zeg maar doe!" Potem robi się czarny.

Florence

Chaos in the airplane. Suitcases are falling from the luggage compartments, people scream. We're descending. We're flying low, way too low. I look out of the small window. We're still flying above the Amazon, but it's at least half an hour to the airport. This is it; I close my eyes.

...

I'm dizzy. What happened? People lie around me, screaming and panicking. In shock. Most of them on the ground, dead. The smell of smoke overwhelms me. Leo sits next to me, looking around with a grin on his face. It looks scary.

Terrorist

Eén, twee, drie, negentien mensen hebben dit overleefd, meer dan ik had verwacht. Sommige gewond, die halen het niet. Allebei de piloten zijn dood, die kunnen me niet meer verraden. Iemand weet dat ik hierachter zit, en die gaat dood.

Katharina

Ich sitze mit allen Überlebenden um ein Lagerfeuer. Es ist dunkel. Ich will das nicht mehr. Ich fürchte mich. Wenn ich an meine Kinder denke, wische ich mir eine Träne aus dem Gesicht. In meinem zerschlissenen Koffer ist noch eine Decke. Wenn ich aufstehe, falle ich. Jemand stösst mich und wirft mich zu Boden. Als ich etwas Scharfes in meinem Rücken spüre, weiß ich, dass es vorbei ist. 'NEIN!'

Terrorist (Leo, België)

Dat schreeuwende varken heeft me bijna verraden. Het maakt niet uit, ze is dood. Nu de rest nog.

Florence

I'm sitting with a few people around the campfire. The others are already gone, looking for a place to sleep. A Hungarian next to me, talks to me: "Most mit tegyek, attól tartok!" I don't understand her, so I just nod and smile. One girl, Camille talks back to him in French. "Je ne comprends pas ce qui s'est passé."

I'm walking to an open area to rest. As I walk, I suddenly see a body. It wasn't there before. This is Leo's work. I take the knife, which has been left stabbed in the lifeless body. I'm going to get Leo, I have a plan. And it's going to work.

Terrorist (Leo, België)

Ik loop weg van dat dode mens. Terwijl ik achteromkijk hoor ik voetstappen. Is dat niet die stewardess? Ze pakt mijn mes op. Zij is het. Zij heeft me door. Ik ga haar vermoorden.

...

THE END

*zebi: idioot

*doekoe: geld